

คำวินิจฉัยชี้ขาดอำนาจหน้าที่ระหว่างศาลที่ ๑๖๑/๒๕๖๐

ศาลแขวงสมุทรปราการ
ศาลปกครองกลาง

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒

พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สัญญาทางปกครองประเภท “สัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ” นั้น ต้องเป็นกิจกรรมที่หน่วยงานทางปกครองมีหน้าที่ต้องจัดทำเพื่อการบริการสาธารณะด้วยตนเอง แต่มอบอำนาจนั้นให้เอกชนเข้าร่วมดำเนินการหรือเป็นผู้ดำเนินการนั้นแทน แต่สัญญาพิพาทเป็นสัญญาที่หน่วยงานทางปกครองว่าจ้างเอกชนทำป้ายชื่อซอย คลอง และเส้นทางลัด ภายในเขตเทศบาล จำนวน ๑๐๐ ป้าย โดยมีกำหนดระยะเวลาการส่งมอบงาน และตกลงจะให้ค่าจ้างเพื่อผลสำเร็จของงานนั้น โดยไม่มีสัญญาข้อใดให้เอกชนคู่สัญญามีหน้าที่ดำเนินการอื่นในลักษณะที่มอบหมายให้เข้าร่วมจัดทำบริการสาธารณะซึ่งเป็นภารกิจของโจทก์ อันจะถือว่าเป็นสัญญาที่ให้จัดทำบริการสาธารณะ ดังนั้น ข้อกำหนดของสัญญาจึงมีลักษณะเป็นสัญญาจ้างทำของทั่วไป ไม่ใช่การมอบหมายให้จำเลยเข้าร่วมจัดทำบริการสาธารณะโดยตรงกับโจทก์ สัญญาพิพาทจึงไม่ใช่สัญญาทางปกครอง ตามบทนิยามของมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่เป็นเพียงสัญญาทางแพ่งที่มีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งเป็นหน่วยงานทางปกครอง อันอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลยุติธรรม